

บทที่ 4

ความรู้นวายาห์ พ.ศ. 1848 ในศิลปะของชนชาติเยอรมัน

หัวเรื่อง

1 การปฏิรัติ พ.ศ. 1848 ในจักรวรรดิอสเตรีย-อังกฤษ

1. สาเหตุของการปฏิรัติ พ.ศ. 1848
2. การเรียกร้องของพวกราชีนิยมในจักรวรรดิอสเตรีย-อังกฤษ
3. ความรู้นวายาห์ในกรุงเวียนนาครั้งที่ 1
4. ความรู้นวายาห์ในกรุงเวียนนาครั้งที่ 2
5. ความรู้นวายาห์ในกรุงเวียนนาครั้งที่ 3
6. การเรียกร้องสิทธิบุคคลองตนเองของชาวอังกฤษ
7. การจัดตั้งรัฐบาลขึ้นของชาวอังกฤษ
8. การประกาศอิสรภาพของอังกฤษ
9. การรวมอังกฤษเข้าไว้ในจักรวรรดิอสเตรีย-อังกฤษ
10. การเรียกร้องสิทธิบุคคลองตนเองของชาวสลาฟ
11. การแยกตัวเป็นอิสระของชาวสลาฟ
12. การปราบพวักสลาฟในกรุง布拉格
13. การต่อสู้เพื่ออิสรภาพของอิตาลี
14. การปราบกบฏอิตาลี
15. การยึดครองแคว้นเวนีซีย์

2 การนบถีวติ ค.ศ. 1848 ในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน

1. จุดเริ่มต้นของการบถีวติในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน
2. การตื่นตัวของพวกผู้แทนฝ่ายเสรีนิยม
3. ความกุนवายainแคร์วันเบร็สเซีย
4. ความกุนวายainแคร์วันต่างๆ ของชาวยอรมัน

3 ความพยายามรวมชาติเยอรมัน

1. การประชุมที่เพาส์เคิลร์เก็คริงที่ 1 – การจัดตั้งสหพันธ์รัฐเยอรมัน
2. การประชุมที่เพาส์เคิลร์เก็คริงที่ 2 – การจัดตั้งอาณาจักรเยอรมัน
3. จักรพรรดิแห่งอาณาจักรเยอรมัน
4. การสถาปัตยตัวของอาณาจักรเยอรมัน ณ เมืองพรังค์ฟอร์ท
5. การรื้อฟื้นอำนาจของพวกอนุรักษ์นิยม
6. การตั้งสหภาพเยอรมัน

สาระสำคัญ

ค.ศ. 1848 มีการบถีวติเกิดขึ้นในยุโรปอีกครั้งหนึ่ง แทนทุกประเทศในยุโรป (ยกเว้นอังกฤษและรัสเซีย) ได้รับผลกระทบจากการบถีวติครั้งนี้ สหราชดินแดนของชนชาติเยอรมัน เเละดินแดนของชนชาติต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของจักรพรรดิออสเตรีย-อังกฤษ พากเสรีนิยม-ชาติ尼ยม ทำการบถีวติให้สำเร็จ จึงได้โอกาสให้ร่วมจัดตั้งรัฐบาลปกครองนครรัฐของตนเอง รัฐบาลของพวกเสรีนิยม ในดินแดนของชนชาติเยอรมัน จึงคิดที่จะรวมดินแดนต่างๆ ของชนชาติเยอรมันทั้งหมด ให้เป็นประเทศเดียวกัน แต่ก็ประสบความล้มเหลว ในขณะที่พวกเสรีนิยม-ชาติ尼ยมของชนชาติต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของจักรพรรดิออสเตรีย-อังกฤษ ต้องการแยกตัวออกไปปกครองตนเองอย่างอิสระ รัฐบาลของจักรพรรดิออสเตรีย-อังกฤษ จึงส่งทหารไป

บริบูรณ์พากนูในดินแดนต่างๆ เหล่านี้ แล้วมีงัดกับให้อู่ภาษาใช้การบกครองของจักรวรรดิออสเตรีย-อังกฤษ เมื่อเดือน สิงหาคม-ชาตินิยมจึงถูกจำกัดอย่างร้ายกาหนด แม้แต่ในดินแดนของชนชาติเยอรมัน พากอนุรักษ์นิยมที่กลับมาปิดอ่านจากศีนได้สำเร็จ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักศึกษาทราบถึง

1. สาเหตุต่างๆ ที่ทำให้เกิดความลุ่นวายในจักรวรรดิออสเตรีย-อังกฤษ
2. เหตุการณ์ลุ่นวายที่เกิดขึ้นในเมืองต่างๆ ของจักรวรรดิออสเตรีย-อังกฤษ
3. ขั้นตอนในการปราบพากนูในแคว้นต่างๆ
4. เหตุการณ์ลุ่นวายที่เกิดขึ้นในแคว้นต่างๆ ของสหพันธรัฐเยอรมัน
5. วิธีการและขั้นตอนในการรวมชาติของชาวเยอรมัน
6. ความสัมภានของรัฐธรรมนูญฉบับแรกของชนชาติเยอรมัน
7. ความสัมภានของพากเสรีนิยมและความพยายามของพากอนุรักษ์นิยมในการยึดอำนาจการปกครอง

1 การปฏิวัติ ค.ศ. 1848 ในจักรวรรดิอสเตรีย-อังการี

1. สาเหตุของการปฏิวัติ ค.ศ. 1848

การปฏิวัติ ค.ศ. 1848 ที่เกิดขึ้นในจักรวรรดิอสเตรียและในดินแดนสหพันธ์รัฐเยอรมัน¹ เป็นการปฏิวัติทางด้านการเมืองเพียงอย่างเดียว แต่สาเหตุของการปฏิวัติครั้งนี้เกิดจากสาเหตุที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1. ลักษณะเรียน-ชาตินิยมกำลังระบาดอยู่ในยุโรปขณะนั้น ประชาชนในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน ซึ่งเรียกร้องต่อรัฐบาลของตน ที่จะมีสิทธิและเสรีภาพในการปกครองประเทศ ในขณะเดียวกันชนชาติต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของอสเตรีย ต่างก็เรียกร้องขอสิทธิในการปกครองตนเองด้วย 2. การขยายตัวทางด้านอุดมสมารมณ์ของประเทศต่างๆ ทำให้เกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นผลกระทบต่อเนื่องไปถึงเรื่องการเมือง 3. วันที่ 21 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1848 เมอร์ซูบาลประเทศรั่งเสสภายในการ เกียร์ (Guizot) ปฏิเสธที่จะแก้ไขกฎหมายและไม่ยอมให้มีรัฐธรรมนูญในการเลือกตั้ง การปฏิวัติจึงเกิดขึ้นในประเทศรั่งเสสทันที และพวกรวบปฏิวัติสามารถเปลี่ยนแปลงการปกครองได้สำเร็จ² ผลสารที่ของพวกรวบปฏิวัติในครั้งนี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้พวกเรียน尼ยมในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน และพวกราชตินิยมในดินแดนที่อยู่ภายใต้การปกครองของอสเตรียเข้ามายึดอำนาจ

1 จักรวรรดิอสเตรียประกอบด้วยดินแดนหลายแห่ง ซึ่งแตกต่างกันทั้งในด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษาและขนบธรรมเนียมประเพณี ดินแดนเหล่านี้คือ ออสเตรีย เบอฮีเมน (โบ希เมีย) อังการี อิตาลีตอนเหนือ ลอมบาร์ดและเยอรมันบางแครวน (นันทา ราชอาณาจักรกอลดา, ลังกาลันดา 71) ส่วนสหพันธ์รัฐเยอรมันประกอบด้วยดินแดนของชนชาติเยอรมันและประเทศออสเตรีย (ไม่รวมดินแดนของชาติต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของอสเตรีย)

2 รายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิวัติในประเทศรั่งเสสใน ค.ศ. 1848 อ่านได้จาก ม.ร.ว.แสงром เกษมศรี ประวัติศาสตร์สากลยุคปัจจุบัน (ค.ศ. 1453-1914) หน้า 342-344.

2. การเรียกร้องของพวกรสเร็นิยมในชั้นบรรดีอสเตรีย-สังกัด

เมื่อพวกรสเร็นิยมในประเทศไทยริบบิ่งเชสทาการ์บปฏิวัติได้สำเร็จ พวกรสเร็นิยมในกรุงเวียนนา จึงเรียกร้องต่อรัฐบาลอสเตรีย ขอให้พวกรสเร็นิยมมีสิทธิและเสรีภาพในการปกครองประเทศไทย รัฐบาลอสเตรียพยายามหาทางประนีประนอมกับพวกรสเร็นิยม แต่ก็ไม่สามารถทำตามข้อเรียกร้องของพวกรสเร็นิยมได้ทุกประการ จึงทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในกรุงเวียนนาถึง 3 ครั้ง ในขณะเดียวกันพวกรสเร็นิยมในดินแดนต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของอสเตรีย เพื่อจัดตั้งประเทศไทยของตนเองขึ้น จึงทำให้อสเตรียต้องห้ามการปราบปรามพวกรสเร็นิยมภายในประเทศไทยและพวกรสเร็นิยมในดินแดนต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของตนพร้อมกันไปด้วย ออสเตรียจึงเป็นดินแดนที่มีความวุ่นวายและได้รับความเสียหายมากที่สุดจากการปฏิวัติครั้งนี้ในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน

3. ความวุ่นวายในกรุงเวียนนาครั้งที่ 1

วันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 1848 พวกรสเร็นิยมในกรุงเวียนนาได้เรียกร้องให้รัฐบาลอสเตรียร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ พร้อมกันนี้ได้เรียกร้องให้รัฐบาลยกเลิกการตรวจสอบสิ่งพิมพ์รัฐบาลอสเตรียซึ่งได้รับการเรียกร้องต่างๆ จากสังฆารีและพวกรสเร็นิยมมาอย่างล้า เกรงว่าจะเกิดความวุ่นวายในกรุงเวียนนา รัฐบาลอสเตรียจึงเรียกผู้แทนทั่วประเทศไทยและผู้แทนจากแคว้นต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของอสเตรียให้มาระชุมที่กรุงเวียนนา วันที่ 13 มีนาคม ค.ศ. 1848 ขณะที่ผู้แทนจากแคว้นต่างๆ ก้าลังประชุมกันอยู่ พวกรสเร็นิยมและประชาชน เป็นจำนวนมากได้บุกเข้าไปในสภา เมทเตอร์นิคซ์ อัครเสนานดีของประเทศไทย อสเตรีย จึงเรียกพวกรสเร็นิยมและพวกรสเร็นิยม ออกจากอาสาสมัครและทหารท่าการขึ้นมาล่าพวกรสเร็นิยมที่บุกรุกรัฐสภา แต่พวกรสเร็นิยมและพวกรสเร็นิยมยังคงชักดูงพวกรสเร็นิยมและประชาชนที่พยายามจะเข้าไปในรัฐสภา พวกรสเร็นิยมซึ่งส่วนมากเป็นชาราชการขึ้นผู้ใดผู้หนึ่ง ตลอดจนนายกเทศมนตรีและขุนนางอื่นๆ ที่ร่วมประชุมอยู่ ทั้งนี้รวม เมทเตอร์นิคซ์ไม่สามารถตระจับเหตุการณ์ต่างๆ ในขณะนั้นให้สงบลงได้ จึงพร้อมใจกันเข้ากรุงฯ

พระเจ้าเฟอร์ดินานด์ที่ 1 แห่งอสเตรีย (Ferdinal I) ขอให้พระองค์ทรงปลดเมทเตอร์นิคซ์
ออกจากตำแหน่ง วันที่ 14 มีนาคม ค.ศ. 1848 เมทเตอร์นิคซ์จึงหนีออกจากกรุงเวียนนา
ลี้ภัยไปอยู่ที่กรุงลอนדון ประเทศอังกฤษ ความรุนแรงภายในกรุง เวียนนาจึงสงบลง

4. ความรุนแรงภายในกรุง เวียนนาครั้งที่ 2

เมื่อเมทเตอร์นิคซ์ หนีออกจากกรุง เวียนนาไปแล้ว วันรุ่งขึ้นพระเจ้าเฟอร์ดินานด์ที่ 1
ทรงประกาศว่าพระองค์จะพระราชทานรัฐธรรมนูญให้กับประชาชน เหตุการณ์ในกรุง เวียนนา จึง
สงบลงในเดือนเมษายน ค.ศ. 1848 พระเจ้าเฟอร์ดินานด์ที่ 1 ทรงสั่งให้รัฐบาลօสเตรียทำการ
การร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพื่อประทานให้กับประชาชน แต่พวกเสรีนิยมในกรุง เวียนนาไม่พอใจ
ที่จะรับรัฐธรรมนูญที่พระมหาภัตtriy์จะพระราชทานให้ เพราะมีความคิดเห็นว่าพระมหาภัตtriy์
เป็นผู้พระราชทานให้ พระองค์ทรงมีสิทธิ์จะประกาศยกเลิกได้ ฉะนั้นพวกเสรีนิยมจึงขอให้
พระองค์จัดตั้งสภาผู้แทนขึ้นมา ก่อน เพื่อให้รัฐธรรมนูญได้มาจากราษฎร จึงเท่ากับเป็นการยินยอม
ว่า国王จะอธิบดีโดยมาจากการป่วยชน การเรียกร้องของพวกเสรีนิยมครั้งนี้ ทำความไม่พอใจให้
กับพระเจ้าเฟอร์ดินานด์ที่ 1 เป็นอย่างมาก วันที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ. 1848 พระองค์จึงเสด็จ
ออกจากกรุง เวียนนาไปประทับอยู่ที่เมืองอินส์บรุค (Innsbruck) เมื่อพวกเสรีนิยมในกรุง
เวียนนาทราบข่าวว่า พระมหาภัตtriy์ทรงหลวงหนีออกจากกรุง เวียนนาไปแล้ว พวกเสรีนิยมใน
กรุง เวียนนาจึงก่อความรุนแรงและเข้ายึดอำนาจ รัฐบาลอนุรักษ์นิยมแล้วจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ซึ่งเป็น
พวกเสรีนิยมขึ้น ความรุนแรงในกรุง เวียนนาจึงสงบลง รัฐบาลชุดใหม่นี้ได้จัดตั้งสภาผู้แทนซึ่งทำ
การประชุมเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม ค.ศ. 1848

5. ความรุนแรงภายในกรุง เวียนนาครั้งที่ 3

เมื่อรัฐบาลเสรีนิยมของอสเตรียสามารถจัดการให้ความรุนแรงในกรุง เวียนนาลดลง
ความสงบได้เรียบร้อยแล้ว พระเจ้าเฟอร์ดินานด์ที่ 1 ทรงยอมเสด็จกลับมาพำนักในกรุง เวียนนา

เช่นเดิม ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1848 รัฐบาลออสเตรียได้ส่งทหารไปช่วยนายพลราเด茨กี้ (Radetzky, Johann Josef Wenzel) ซึ่งเป็นผู้สาเร็จราชการแทนพระองค์ของออสเตรียในประทศอิตาลี ทำการปราบกบฏในประทศอิตาลี ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1848 รัฐบาลออสเตรียได้ส่งทหารไปทำการปราบพวกเสรีนิยมในแคว้นยังการ์ ซึ่งพยายามที่จะแยกยังการ์ออกจากจักรวรรดิออสเตรีย เพื่อจัดตั้งเป็นประทศอิตาลี พวกชาตินิยมออสเตรียและประชาชนส่วนใหญ่ในกรุงเวียนนา ซึ่งมีความเห็นใจพวกเสรีนิยมและชาตินิยมชาวอังกฤษ จึงไม่พอใจรัฐบาลของตน วันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 1848 พวกชาตินิยมออสเตรียและประชาชนในกรุงเวียนนาจัดทำการต่อต้านรัฐบาล โดยการบุกเข้าป้อมลังอาวุธและการยึดกรุงเวียนนาไว้ในอันчас รัฐมนตรีกลาร์หมของออสเตรียชื่อ ลาทัวร์ (Latour, Theodor Graf Baillet de) ถูกพวกกบฏจับตัวได้และถูกฆ่าตายอย่างโหดร้าย ต่อจากนั้นก็ถูกจับแขวนคอไว้กับเสาคอมไฟฟ้า พระเจ้าเพอร์ดิแណด์ที่ 1 ซึ่งเส็งหนืออกจากกรุงเวียนนาไปพำนักที่เมืองโอลเมตซ์ (Olmutz) วันที่ 19 ตุลาคม ค.ศ. 1848 พระองค์ทรงแต่งตั้งให้เพลสิก ชوار์เซนแบร์ก (Felix Schwarzenberg) ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เพื่อทำการปราบพวกกบฏ ชوار์เซนแบร์ก จงเรียกอัลเฟรด วินดิชเกรท (Alfred Windischgratz) ซึ่งเป็นผู้สาเร็จราชการแทนพระองค์ของออสเตรีย และเป็นผู้บังคับบัญชาการทหารสูงสุดในแคว้นเบอเยิ่เมน หรือบูมิเมีย (Böhmen) ให้จัดกองทัพไปช่วยปราบกบฏที่กรุงเวียนนา พร้อมกันนี้ชوار์เซนแบร์ก ได้เรียกเยลลาชิก (Jellacic de Buzim, Franz Frh von, Banus) ขุนนางชาวโครเอเชียซึ่งยังคงจงรักภักดีต่อออสเตรียและกำลังทำการปราบกบฏในแคว้นยังการ์อยู่ ให้นำทหารกลับไปช่วยปราบกบฏในกรุงเวียนนาด้วย ขณะที่กองทัพของวินดิชเกรท และเยลลาชิก กำลังเดินทางมากรุงเวียนนา รัฐสภាផหงส์พันธุ์รัฐเบอร์มัน ณ เมืองพรังค์พาร์ทได้เรียกประชุมและได้อุบัติให้ส่งผู้แทนของสภานั้นแห่งสหพันธ์รัฐสองท่าน คือ ยูลิอุส เฟรอนเบล (Julius Fröbel) และโรเบอร์ท บลูม (Robert Blum) ให้เดินทางไปช่วยพวกกบฏไว้ในกรุงเวียนนา³ ทางด้านแคว้นยังการ์ เมื่อ

³MOMMEN, WILHEIM Geschichte des Abendlandes, Verlag F.

ทราบข่าวว่าพวกราชตินิยมและประชาชนในกรุงเวียนนาได้ก่อความรุนแรงและเห็นว่า กองทัพของเยอรมานีได้เดินทางจากหังการ์กลับกรุงเวียนนา พวกราชตินิยมและชาตินิยมชาวหังการ์เรียนจึงจัดกองทัพมาสู้ดินทางมาช่วยพวกรบปฏิวัติในกรุงเวียนนา กองทัพของหังการ์มาพบกับกองทัพเยอรมานีที่เมืองชเวกัช (Schwechat) จังเกิดการต่อสู้กันขึ้น วันที่ 28 ตุลาคม ค.ศ. 1848 กองทัพของหังการ์ถูกตัดขาด เจิง ทหารหังการ์จึงหนีกลับแคร์วันของตน วันที่ 31 ตุลาคม ค.ศ. 1848 ทหารทั้งหมดของออสเตรีย ภายใต้การบังคับบัญชาของวินเดิชเกรฟซ์ จึงทำการปราบปรามบุนถุนกรุงเวียนนาให้สำเร็จ รร.เมอร์ท บลูม ถูกจับและถูกยิงเป้าในวันที่ 9 พฤศจิกายน⁴ ส่วนยุสตุส เพรอเบล หนีออกจากการบุนถุนกรุงเวียนนาไปได้ วันที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ. 1848 ช华ร์เซนแบร์ก ได้เรียกประชุมขุนนางชั้นผู้ใหญ่ที่เมืองเคนเมร์เชียร์ (Kremser) และประกาศตั้งรัฐบาลชุดใหม่ ของออสเตรียในวันที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ. 1848 เพื่อทำการบริหารประเทศ วันที่ 2 ธันวาคม ค.ศ. 1848 ช华ร์เซนแบร์กได้ยื่นให้พระเจ้าเพอร์ดินานด์ที่ 1 ทรงสละราชบัลลังค์ให้กับพระราชนัดดาในย (หลาน) ของพระองค์ซึ่งมีพระชื่อนามว่า เฟรดิซ 18 พรรษา ทรงพระนามว่า พระราชนัชช์ โยเซฟ (Franz Joseph)⁵ หลังจากนี้ ช华ร์เซนแบร์กได้ส่งให้วินเดิชเกรฟซ์ และเยอรมานี นำทหารไปบุนถุนกรุงเวียนนาแคร์วันหังการ์ใหม่

6. การเรียกช่องลิททิบกอร์องตอนของชาวหังการ์เรียน

เมื่อข่าวการบุนถุนในประเทศฟรั่งเศสแพร์ไบถึงแคร์วันหังการ์ พวกราชตินิยมและชาตินิยม

⁴NIDDA ; ROLAND KRUG VON 1848-Zwischen den Revolutionen; Amalthea-Verlag. Wien-München-Zürich, p.187.

⁵ เมื่อจากพระเจ้าเพอร์ดินานด์ที่ 1 ไม่มีทั้ง罗斯และซิดา พระบุนถุนทรงพระนามว่า พระราชนัชช์ คาล (Franz Karl) จึงเป็นผู้มีสิทธิในการที่จะเป็นครองราชย์แทน แต่เจ้าชายพระราชนัชช์ คาล ทรงมีสติไม่สมประกอบ พระองค์จึงทรงสละสิทธิ์นี้ และมอบให้กับพระสองค์แรกของพระองค์ คือ เจ้าชายพระราชนัชช์ โยเซฟ

ชาวอังกฤษเรียนต่างก็ตื่นตัวและปลุกกระตุ้นมวลชน วันที่ 3 มีนาคม ค.ศ. 1848 ลูดวิก คอสซุก (Ludwig Kossuth) ผู้นำของพวกเสรีนิยมชาวอังกฤษเรียน ได้เรียกร้องต่อรัฐบาลօอสเตรีย ขอให้พวกตนจัดตั้งรัฐบาลอังการีที่กรุงบูดาเพสต์ (Budapest) และให้ทหารอังการีท่าการบัญชาณตนต่อรัฐธรรมนูญของอังการี เมื่อพระเจ้าเพอร์ดินานด์ที่ 1 แห่งօอสเตรียทรงทราบข่าวนี้ พระองค์ทรงว่าอังการีจะแยกตัวออกเป็นอิสระ ซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนต่อจักรวรรดิօอสเตรีย-อังการี พระองค์จึงเรียกผู้แทนจากตินเดนและแคร์วันต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของօอสเตรียให้มาระชุมกันที่กรุงเวียนนา

7. การจัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวของอังการี

เมื่อข่าวการปลดเมืองรีนิค์ ออกจากตำแหน่งอัครมหาเสนาบดีประทศօอสเตรีย (14 มีนาคม ค.ศ. 1848) พร้อมกับอังการี ทางอังการีได้จัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวของตนขึ้นโดยมี ลูดวิก บัทธิยานี (Ludwig Batthyany) เป็นผู้นำ^๖ รัฐบาลของอังการีประกาศว่า รัฐสภาของอังการีจะเป็นผู้ออกกฎหมาย และจะทำการบริหารรักษาการแห่งชาติ และจะจัดทำหงษ์ของอังการีขึ้น นอกจากนี้ยังประกาศว่าจะยกเลิกการมีทาสและจะให้เสรีภาพในสิ่งพิมพ์แก่ประชาชนอีกด้วย การกระทำของรัฐบาลอังการีท่าความไม่พอใจให้กับรัฐบาลของօอสเตรียเป็นอย่างมาก แต่รัฐบาลօอสเตรียก็ไม่สามารถท้าทายอังการีได้ เพราะขณะนั้นภายในกรุงเวียนนากำลังมีเหตุการณ์วุ่นวายอยู่

^๖ลูดวิก บัทธิยานี ได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้ารัฐบาลชั่วคราวของอังการี แต่อนาจทึ่งหมกอยู่ในภารกิจของ ลูดวิก คอสซุก (Ludwig Kossuth) Zollner Erich Geschichte Österreich. Oldenbourg Verlag, München 1961, p.357.

8. การประกาศอิสรภาพของสังการี

เมื่อสังการีจัดตั้งรัฐบาลของตนขึ้นแล้ว รัฐบาลสังการีซึ่งประกอบด้วยชนเผ่าเชื้อสายแมกยาร์ (Magyar) ไม่ต้องการที่จะให้พวกรสลาฟผ่านต่างๆ มีสิทธิทางการเมืองเท่าเทียมกับพวกรุน ลือทั่วไปไม่ต้องการให้พวกรสลาฟแยกตัวออกเป็นอิสระ และนี้พวกรสลาฟผ่านต่างๆ ซึ่งในตอนแรกสนับสนุนพวกรุนมากย่าร์ในการปฏิริบุบบดีไม่พอใจที่พวกรุนจะต้องตกลอยู่ภายใต้การปกครองของสังการี ขุนนางชาวโครธผู้หนึ่งซึ่ค เยลลาชิก ซึ่งยังคงรักภักดีต่ออักษรรีบูลของอสเตรีย จึงได้ทำการติดต่อ กับรัฐบาลของอสเตรีย แหล่งที่จะช่วยอสเตรียทำการปราบสังการี ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1848 เยลลาชิกได้รวบรวมทหารสลาฟ แล้วสมทบกับทหารของอสเตรียทำการรบกับสังการี ขณะที่เยลลาชิกกำลังทำการรบอยู่ในสังการีนั้น ทางกรุงเวียนนาได้เกิดมีเหตุการณ์รุนแรงขึ้นมาใหม่ อีก ชาวรุนแนวเบร็ค ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้าเพอร์ดานาที่ 1 แห่งอสเตรีย ให้เป็นผู้นำในการปราบกบฏในกรุงเวียนนา จึงได้เรียกให้เยลลาชิกนำทหารหั้งหมดกลับไปช่วยทางกรุงเวียนนาบรานกบฏ วันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ. 1848 รัฐบาลสังการีทราบข่าวว่าทางกรุงเวียนนาเกิดความรุนแรง และเป็นว่ากองทัพของเยลลาชิกได้กลับไปแล้ว รัฐบาลสังการีจึงรีบส่งทหารของตนให้เดินทางไปช่วยพวกรุนในกรุงเวียนนา วันที่ 28 ตุลาคม ค.ศ. 1848 ทหารของสังการีเดินที่เมืองโนร์บลิงเงรุ วีน ประเทศออสเตรีย ที่เกิดปะทะกับกองทัพของเยลลาชิกที่เมืองชเวกัชและถูกตีกระเจิงจนต้องหนีกลับสังการี⁷ อย่างไรก็ตามรัฐบาลสังการีได้ปลูกใจประชาชนของตนให้เกิดความรักชาติและต้องการที่จะแยกตัวเองออกจากจักรวรรดิอสเตรีย-สังการี ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1849 รัฐบาลสังการีประกาศแยกสังการีออกเป็นประเทศอิสระ โดยมี ลุตวิก คองส์ชุช เป็นประธานาริบดีทำการปกครองประเทศในระบบสาธารณรัฐ

⁷Zollner Ibid., p. 360.

9. การรวมยังการเข้าไว้ในจักรวรรดิ ออสเตรีย-ยังการ

เมื่อรัฐบาลออสเตรียภายใต้การบริหารของชาร์ลZennerberg สามารถทำให้ความมุ่น
วางภายในประเทศสงบลงได้แล้ว รัฐบาลออสเตรียได้ส่งทหารไปรับกับพวกยังการอีก แต่ก็ไม่
สามารถเอาชนะยังการได้ ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1849 พระเจ้าพรานซ์ ริชเชฟ แห่งออส
เตรียได้ออกให้พระเจ้าชาร์โนร็อกส์ที่ 1 แห่งรัสเซีย (Zar Nikolaus I) ช่วยออสเตรีย
ปราบกับพวกยังการ ซึ่งพระเจ้าชาร์ ก็ได้ทรงให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ทั้งนี้พระเจ้า
ชาร์ทรงวิตกว่า ถ้าหากยังการสามารถแยกตัวออกเป็นประเทศอิสระได้สำเร็จ ก็จะ เป็นตัวอย่าง
ให้ประเทศโรಪแลน์ททำการต่อต้านการปกครองของรัสเซีย เพื่อแยกตนเองออกเป็นประเทศอิสระ
บ้าง จะทำให้รัสเซียต้องประสบกับความมุ่นวายอีกต่อไป ดังนั้นพระเจ้าชาร์จึงทรงให้ความช่วย
เหลือแก่กองออสเตรียอย่างไม่รีรอ ต้นเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1849 ทหารของรัสเซียได้บุกเข้าไป
ทางด้านตะวันออกของประเทศเชิงการ ทหารเชิงการรุดอกองทัพของประเทศมาอ่านาจตีขานับทั้ง
สองด้านจึงไม่สามารถป้องกันประเทศของตน วันที่ 13 สิงหาคม ค.ศ. 1849 ยังการจึง
ต้องยอมจำนน คดสูญได้หลบหนีออกจากยังการ ไปลี้ภัยอยู่ในประเทศตุรกี (Turkey หรือ
Turkei) จึงเป็นอันว่ายังการถูกกองออสเตรียรวมเข้าไว้ในจักรวรรดิออสเตรีย-ยังการ เมื่อเดือนเดือน⁸

10. การเรียกร้องสิทธิบุคคลองหนทางของชาว슬라ฟ

เมื่อจากการปฏิวัติในประเทศเชิงการรั่งเศสแพร์ไบถึงตินแคนของพวก슬라ฟ พวกเสรีนิยมและ
ชาตินิยมชาว슬라ฟ ต่างก็เรียกร้องให้ชาว슬라ฟเป็นต่างๆ รวมตัวกัน เพื่อจัดตั้งเป็นประเทศของ
ตนเอง วันที่ 11 มีนาคม ค.ศ. 1848 พวกผู้แทนชาว슬라ฟได้เดินทางมาประชุมกันที่เมือง布拉格
(Prague) และจัดตั้งรัฐบาลชาว슬라ฟขึ้น นำพรานซ์ พาลัค基 (Franz Palacky) เป็นผู้นำ
รัฐบาลชาว슬라ฟได้เปลี่ยนสภาพท้องถิ่นแห่งเมือง布拉格ให้เป็นรัฐส่วนแห่งชาว슬라ฟ แล้วเรียกร้องให้

⁸Zollner : Ibid.. p. 398.

รัฐบาลออสเตรียปล่อยพากตนเป็นอิสระ
หรือรูบอิเมียเพื่มาร่วมกันดินแดนของพากສลา彷
(เชคโกสลาวาเกีย Tschechoslowakei)

11. การแยกตัวเป็นอิสระของชาวສลา彷

เมื่อพระเจ้าเฟอร์ตินานที่ 1 แห่งออสเตรีย ได้รับชื่อเรียกร้องของพากສลา彷และทรงทราบว่าพากສลา彷ได้จัดตั้งรัฐสภាសลา彷ที่เมืองบรากแล้ว พระองค์จึงตั้งพระทัยที่จะปล่อยพากສลา彷เป็นอิสระ ชาวอสเตรียและชาวสังการเรียนไม่พอใจอย่างมากเมื่อทราบข่าวนี้ เพราะไม่ตั้งใจการให้พากສลา彷แยกตัวออกไปเป็นอิสระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวสังการเรียนต้องการที่จะให้พากສลา彷อยู่ภายใต้การปกครองของพากตน ฉะนั้นพากเสรีนิยมและชาตินิยมที่เป็นชาวສลา彷 ซึ่งมีพระนซ พาลคกีเป็นผู้นำ จึงไม่พอใจอสเตรียและสังการเรียนอย่างมาก พาลคกีชักชวนให้ชาวສลา彷แยกตัวเป็นอิสระ และขอให้ผู้แทนที่เป็นชนชาติສลา彷อย่าไปร่วมประชุมที่สภากองสหพันธ์รัฐเยอรมัน ณ เมืองพรังค์พาร์ท ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นในวันที่ 18 พฤษภาคม ค.ศ. 1848 เพื่อทำการรวมหนรรัฐของชนชาติเยอรมันทั้งหมด แล้วจัดตั้งเป็นสหพันธ์รัฐเยอรมันขึ้นมาใหม่ โดยหวังว่าพากສลา彷ไม่ใช้ชาเยอรมันและไม่ได้อยู่ภายใต้การปกครองของสหพันธ์รัฐเยอรมัน

12. การปราบพากສลา彷ในกรุง布拉格

ขณะที่ผู้แทนส่วนใหญ่องสหพันธ์รัฐเยอรมันไปประชุมกันที่เมืองพรังค์พาร์ท (18 พฤษภาคม ค.ศ. 1848) พากผู้แทนที่เป็นชนชาติສลา彷ไม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วย วันที่ 2 มิถุนายน ค.ศ. 1848 พาลคกีได้เชิญพากผู้แทนที่เป็นชนชาติສลา彷ให้มาระชุมกันที่กรุง布拉格 โดยเรียกการประชุมครั้งนี้ว่า "สภชาวສลา彷" ผู้แทนที่มาประชุม ณ สภชาวສลา彷ครั้งนี้ประกอบด้วยชาวนิค (Czech) สโลวัค (Slovak) โปแลนด์ (Poland) ยูโกสลาฟ (Yugoslav) และยูเครน (Ukrain) ในที่ประชุมแห่งสภชาวສลา彷ครั้งนี้ ที่ประชุมต้องใช้ภาษาเยอรมันเป็นภาษากลาง

นอกจากนี้แล้วยังเรียกร้องที่จะรวมแค้วันเบอร์เมน
เพื่อจัดตั้ง เป็นประเทศอิสระของชาวສลา彷

ทั้งนี้ เพราะชาวสลาฟผ่านต่างๆ เนื่านี้ ต่างก็ไม่เข้าใจภาษาสลาฟของผู้คน อย่างไรก็ตามที่ประชุมได้เสนอให้พวากสลาฟแยกตัวออกจากจักรวรรดิของราชวงศ์ฮับสบวร์ก (Habsburg) แล้วรวมตัวกันจัดตั้งเป็นประเทศอิสระ ขณะที่การประชุมของสภาสลาฟกลังดำเนินอยู่นั้น ได้มีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นที่ในกรุง布拉格 ภารຍาของวินดิช เกรทซูกชาวสลาฟมาร้าย วินดิชเกรทซึ่งเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ของกษัตริย์ออสเตรีย และเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดในแคว้นเบอญ์เมน จึงสั่งห้ามให้ทำการปราบพวากเสรนิยมและชาตินิยมสลาฟอย่างเด็ดขาด (15 มีนาคม ค.ศ. 1848) และได้ทำการขับไล่พวากผู้แทนที่กำลังประชุมอยู่ออกจากกรุง布拉格 เหตุการณ์นี้นำไปในกรุง布拉格และในแคว้นเบอญ์เมนจึงสงบลง⁹

13. การต่อสู้เพื่อเอกราชภาพของอิตาลี

เมื่อข่าวการปลดเมืองเตอร์นิค (14 มีนาคม ค.ศ. 1848) ลอกจากตำแหน่งอัครมหาราชนาดีประทศอสเตรีย แฟร์ราบลีอิตาลี ประชาชนในแคว้นลอมบาร์ด-เวเนเทียน (Lombard-Venetien) ได้ก่อการจลาจลขึ้น วันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 1848 ชาวอิตาเลียน ชื่อ 丹尼ล มนิน (Daniel Manin) มืออาชญากรรมคาวาน ได้รวมรวมสมัครพรรคพวากแล้วจัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวของแคว้นขึ้น ในวันต่อมา (18-22 มีนาคม ค.ศ. 1848) ประชาชนในแคว้นไมแลนด์ (Mailand) ได้ก่อความรุนแรงขึ้นมาก นายพลผู้เฒ่า กราฟ รอยเซ่น รอยเชฟ เวนเซล ราเดทซ์กี (Feldmarschall Graf Johann Joseph Wenzel Radetzky) ซึ่งเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ของกษัตริย์ออสเตรียในอิตาลีได้ทำการต่อสู้กับพวากจนถอย่างดุเดือด และคงเสียดเป็นเวลาถึง 4 วัน ราเดทซ์กี ซึ่งขณะนั้นมีอายุถึง 82 ปี ถูกพวากบุญอิตาลีนำไปหัวจึงถอนทหารออกจากเมืองไมแลนด์ วันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. 1848 พระเจ้าคาร์ล อัลเบอร์ท (Karl Albert) แห่งชาติเนีย ได้ยกกองทัพเป็นจำนวนแพลทิง 60,000 คน เข้าไปในแคว้นลอมบาร์ด ทรงประกาศว่า พระองค์ทรงเป็นผู้ปลดแอกและสร้างเสรีภาพให้กับชาว

⁹Ploetz: Op.cit., p.867.

ลิตาเลียน เจ้านครรัฐต่างๆ ในแหนมอิตาลี จึงส่งทหารไปช่วยสมทบกับกองทัพของพระเจ้าคาร์ล อัลเบอร์ท เพื่อทำการขับไล่ทหารօสเตรียออกจากติณแคนของอิตาลี¹⁰

14. การปราบกบฏอิตาลี

เมื่อนายพลราเดทซ์กี ถอนตัวออกจากเมืองไมแ伦ต์แสว ขาไรเด็ตอยท์กลับไปยังชาญแคนและหัวงอิตาลี-อโลสเตรีย แล้วรวมทหารօสเตรียจากชาญแคน จัดตั้งเป็นกองทัพขึ้นมาใหม่ วันที่ 6 พฤษภาคม ค.ศ. 1848 นายพลราเดทซ์กียกทัพกลับเข้าไปในติณแคนของอิตาลี ใหม่ ปล่อยดือนพยุภากาม กองทัพของราเดทซ์กีบีตะกับกองทัพของพระเจ้าคาร์ล อัลเบอร์ท เมืองชาญด้า ลูซิอา (Santa Lucia) ทั้งสองฝ่ายต่อสู้กันเป็นสามารถ ทางก้ามสามารถเอาชนะชึ่งกันและกัน ต้นดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1848 รัฐบาลօสเตรียได้ส่งทหารไปช่วยราเดทซ์กีอีก วันที่ 23 กรกฎาคม ค.ศ. 1848 กองทัพของอิตาลี จึงถอนยกกลับไปยังเมืองเพชเชเรา (Peschiera) ชิงสองวันต่อมา กองทัพของอิตาลีบีระสบกับความพ่ายแพ้ถึงกับแตกกระเจิงที่เมืองวิเวการน (Vivegano) พระเจ้าคาร์ล อัลเบอร์ท ทรงขอทำสัญญาสงบศึกกับราเดทซ์กี โดยทรงยอมมอบเมืองไมแ伦ต์และแคว้นลอมบาร์ด ให้อยู่ในความครอบครองของօสเตรียตามเดิม¹¹

15. การบีบกรองแคว้นเวเนเทียน

หลังจากที่พระเจ้าคาร์ล อัลเบอร์ท แห่งชาติดิเนีย ทรงแพ้สังหารที่เมืองวิเวการน และพระองค์ทรงกลับไปพำนักอยู่ที่ชาาร์ตินิyoyleang sing แต่พระองค์ทรงทนการเรียกร้องของพวกเสรนิเมและชาตินิยมอิตาลีไม่ไหว วันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 1849 พระองค์ทรงรวมรวมทหารแล้วทำการต่อต้านการบกครองของօสเตรียใหม่ แต่ก็สามารถต่อต้านทหารօสเตรียได้เพียง

¹⁰Zoliner : Op.cit., p.356.

¹¹Ibid., p. 357.

สามวัน พระองค์ต้องประสบกับความพ่ายแพ้อาจารบาน พระเจ้าคริสโตเฟอร์ที่ รัชกาล เอ็มมานูเอล เกียรติและเสียพระทัยเป็นอย่างมาก พระองค์จึงทรงประกาศสละราชสมบัติให้กับพระรอรัสซีง ทรงพระนามว่า วิคเตอร์ เอ็มานูเอล (Viktor Emanuel) ให้เป็นกษัตริย์องค์ใหม่แห่งชาวดิเนีย วันที่ 9 สิงหาคม ค.ศ. 1849 พระเจ้าวิคเตอร์ เอ็มานูเอล ทรงยอมเขียนสัญญาส่งบศึกกับ ออสเตรีย พระองค์ต้องยกเมืองเสียให้ 75 ล้านพรังค์และต้องยอมยกแคว้นเวเนเชียน (Venetien) ให้ออสเตรียได้ทำการปกครองของออสเตรียอีกด้วย¹²

¹²Mommsen, Op.cit., p.290.

2 การปฏิวัติ ค.ศ. 1848 ในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน

1. จุดเริ่มต้นของการปฏิวัติในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน

เมื่อจากความสำเร็จของพวกปฏิวัติในประเทศฝรั่งเศส แฟรงซ์ฯ มาในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน พวกเสรีนิยมชาวเยอรมันต่างก็เรียกร้องให้ประชาชนร่วมทำการเคลื่อนไหว วันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1848 พวกผู้แทนของแคว้นบาเดน (Baden) ได้เรียกร้องให้เจ้าครุฑากลับไปเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญของแคว้น ให้เข็นชั้นปกครองมอบสิทธิและเสรีภาพทางด้านการพิมพ์ การศึกษา และขอให้มอบอำนาจการปกครองให้กับรัฐสภา นอกจากนี้แล้วผู้แทนบางท่านยังเสนอแนะให้มีการจัดตั้งสภาร่วมของชนชาติเยอรมัน วันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1848 ไฮนริช ฟอน กากอล์ร์น (Heinrich von Gagern) ซึ่งเป็นผู้แทนของแคว้นไฮสเซ่น (Hessen) ได้เรียกร้องให้รัฐสภาของแคว้นต่างๆ รวมตัวกัน เพื่อจัดตั้งเป็นรัฐสภาของสหพันธ์รัฐเยอรมันขึ้นมาใหม่จากการเรียกร้องนี้เอง ทำให้พวกเสรีนิยมในแคว้นต่างๆ ทั่วสหพันธ์รัฐเยอรมันตื่นตัว บ้างก็เรียกร้องให้เจ้าครุฑ่องานตามมูลนิธิให้กับสภาระ บ้างก็เรียกร้องให้ท้าครุฑาร่วมรัฐสภาของนครรัฐหรือสภาระของแคว้นต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อจัดตั้งเป็นสภาระของสหพันธ์รัฐหรือไม่ก็รวมเป็นประเทศเดียวกันเลย การเรียกร้องต่างๆ เหล่านี้ เป็นช่วงเวลาที่เกิดความสุนทรีย์ขึ้น จนกล่าวเป็นการปฏิวัติในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน

2. การตื่นตัวของพวกผู้แทนฝ่ายเสรีนิยม

วันที่ 5 มีนาคม ค.ศ. 1848 ผู้แทนของพวกเสรีนิยม 5 ท่าน ซึ่งส่วนใหญ่มาจากแคว้นต่างๆ ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของสหพันธ์รัฐเยอรมัน ได้มาประชุมกันที่เมืองไฮเดลเบรค (Heidelberg) นักเสรีนิยมสองท่านซึ่งเป็น เฮคเตอร์ (Hecker) และสตรูเว (Struve) ได้เสนอให้จัดตั้งสาธารณรัฐเยอรมันขึ้น ที่ประชุมแห่งเมืองไฮเดลเบรค จึงทดลองที่จะใช้ผู้แทนของนครรัฐและแคว้นต่างๆ ทั่วดินแดนของสหพันธ์รัฐฯ ที่ไบบรัฟชุนกันที่เมืองพร็องค์พวร์ท

(Frankfurt) เพื่อทำการจัดตั้งสภากองสาธารณรัฐเยอรมันชั้น¹ วันที่ 6 มีนาคม ค.ศ 1848 พากผู้แทนของชั้นรุ่นนักเร่อง ชั้นรุ่นแม่บ้านและชั้นรุ่นกรรมกรแห่งแคว้นนีเดอร์-เออสเตรี ไรช์ (Nieder-Osterreich) ได้ทำการ เดินขบวน เพื่อเป็นการสนับสนุนแนวความคิดของผู้แทนฝ่ายเสรีนิยมเหล่านี้

3. ความรุนแรงภายในเยอรมันปรัสเซีย

เมื่อข่าวการปฏิวัติในประเทศฝรั่งเศสแพร่เข้ามาถึงปรัสเซีย พระเจ้าฟรีดริชช์ วิลเฮล์มที่ 4 แห่งปรัสเซีย (Friedrich Wilhelm IV) ผู้ซึ่งมีแนวความคิดแบบรวมแนวติกและทรงขอแสดงทำทีทั่วเป็นนักเสรีนิยม พระองค์ทรงเกรงว่าอาจจะเกิดความรุนแรงในบ้านเมืองของพระองค์ เมื่อทรงทราบว่าเมทเตอร์นิคซ์กับกลุ่มต่อต้านจากด้านหน้า พระองค์จึงตั้งพระทัยที่จะมอบรัฐธรรมญูญฉบับใหม่ให้กับประชาชน วันที่ 14 มีนาคม ค.ศ. 1848 พระองค์ทรงสั่งให้รัฐบาลจัดการประชุมเพื่อร่างรัฐธรรมญูญฉบับใหม่สำหรับใช้บังคับนครรัฐและแคว้นต่างๆ ท้องถิ่นที่มีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง วันที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 1848 ประชาชนเป็นจำนวนมากได้พร้อมใจกันมาเฝ้าพระองค์ที่พระราชวัง เพื่อแสดงความชอบพระทัยที่พระองค์จะมอบรัฐธรรมญูญฉบับใหม่ให้ ขณะที่ประชาชนเป็นจำนวนมาก ก้าลังยืนรวมกันอยู่ที่หน้าพระราชวัง ทหารประจำกรมวังได้ออกไปรักษาความเป็นระเบียบร้อยและให้ความอารักษาก แต่ด้วยเหตุบังเอญได้เกิดเสียงปืนดังขึ้นสองนัด ถึงแม้ว่าจะไม่มีศูนได้รับอันตรายเลย แต่ประชาชนที่มาเฝ้าเส็งจนลงเข้าใจคิดว่า ทหารท่าร้ายพากตน ความรุนแรงจึงเกิดขึ้นทันที ความรุนแรงนี้กระจายไปทั่วเมืองเบอร์ลิน (Berlin) อายุรุคเรว ถึงแม้ว่าทหารสามารถไล่ประชาชนออกจากที่วังได้สาเร็จและสามารถระงับความรุนแรงภายในเมืองได้ แต่ 8 ชั่วโมงแห่งความรุนแรงที่เกิดขึ้นทำให้เกิดการองเรือดและสูญเสียชีวิตประชาชนมากกว่า 200 คน การองเรือครั้งนี้ ทำความเสียพระทัยให้กับพระเจ้า

¹ Busch ; Op.cit., p.60.

พระดิรคช วิลเยล์มที่ 4 เป็นอย่างมาก วันที่ 19 มีนาคม พระองค์ทรงสั่งห้ามให้ก่อตัวเจ้ากรรมทั้งหมด และเพื่อเป็นการเอาใจประชาชน พระองค์ทรงประกาศตั้งรัฐบาลเสรีนิยมขึ้น (29 มีนาคม 1848) เพื่อให้ทักษะการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ความสุนવายในแคร์วันเบร์สเซียจังสงบลง²

4. ความสุนવายในแคร์วันต่างๆ ของชาวเยอรมัน

วันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 1848 พระเจ้าลูดวิกที่ 1 แห่งบาเยอเร่น (Ludwig I von Bayern หรือ Louis I of Bavaria) ถูกพวกเสรีนิยมในแคร์วันของพระองค์ ปักปังคับให้มีการปรับปรุงรัฐธรรมนูญฉบับเก่า ซึ่งใช้บังคับครองแคร์วันเป็นเวลา 30 ปีมาแล้ว พระเจ้าลูดวิก จึงประกากสลดาราชบัลลังก์ และให้พระโขนงของพระองค์ซึ่งครองราชย์แทน กษัตริย์พระองค์ใหม่ทรงพระนามว่า พระเจ้าแม็กซิมิเลียนที่ 2 (Maximilien II) พระองค์ทรงปฏิญาณว่า จะปรับปรุงรัฐธรรมนูญฉบับเก่าให้มีเสรีภาพมากขึ้น ความสุนવายในแคร์วันบาเยอเร่นจังสงบลง³ ในแคร์วันบาเดน (Baden) เวอร์เตเม็บเบร์ก (Württemberg) หันโนเวอร์ (Hannover) แซกโซนี (Saxony) นาสเซา (Nassau) บราน์ชไวค์ (Braunschweig) และรัชลีก ๆ อื่น ๆ ซึ่งรวมเรียกว่าแคร์วันพ็อธิงเงิน (Thüringen) พวากเจ้าผู้ครองนครรัฐและแคร์วันต่างๆ เหล่านี้ ต่างก็เกรงว่าจะเกิดความสุนવายในรัฐของตนและอาจจะเกิดภัยพิบัติแก่ราชวงศ์ของตนได้ จึงรื้บทางการปรับปรุงกฎหมายนครของตนและออกแคร์วันตนให้มีพวกเสรีนิยมมากขึ้น พร้อมกันนี้ได้ให้เสรีภาพในการพิมพ์และสัญญาว่าจะให้มีการปรับปรุงรัฐธรรมนูญใหม่ แม้แต่เมืองเบรเมน (Bremen) สัมบาร์ก (Hamburg) และลูเก็ค (Lübeck) ซึ่งเป็นเมืองการค้าที่มีพวกคนรวยบกครองในระบบคณาจักร ฝ่ายที่ยังเกิดความสุนวาย แต่เมื่อรัฐบาลของเมืองทั้งสามยอมให้พวกเสรีนิยมมีส่วนในการปกครองมากขึ้น ความสุนวายต่างๆ จึงค่อยสงบลง

²Gebhardt; Op.cit., pp.142-143.

³Ploetz; Op.cit., p.866.

3 ความพยายามรวมชาติเยอรมัน

1. การประชุมที่เพาล์เคียร์เค (Paulkirche) ครั้งที่ 1 – การจัดตั้งสหพันธ์รัฐเยอรมัน

เมื่อกษัตริย์และชนชั้นปกครองของนครรัฐและแคว้นต่างๆ ของสหพันธ์รัฐเยอรมัน ซึ่งส่วนใหญ่ยอมให้พวกเสรีนิยมเข้ามา มีส่วนในการปกครองมากขึ้น วิกฤติสกุลเงินว่าจะใช้มีการบริบูรณ์รัฐธรรมนูญของนครรัฐและแคว้นที่เป็นแบบเสรีนิยม จึงนับว่าระยะนี้เป็นระยะ เป็นงานของพวกเสรีนิยมนานด้วยตนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน ฉะนั้นพวกเสรีนิยมจึงคิดที่จะรวมนครรัฐและแคว้นต่างๆ เข้าเป็นประเทศเดียวกัน และเพื่อเป็นการสนองความต้องการของพวกเสรีนิยม วันที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 1848 เจ้าผู้ครองนครรัฐและแคว้นต่างๆ ของสหพันธ์รัฐเยอรมัน จึงส่งผู้แทนไปประชุมกันที่เพาล์เคียร์เค (Paulkirche) ซึ่งเป็นโบสถ์อยู่ที่เมืองพรังค์ฟวร์ท มีผู้แทนจากนครรัฐและแคว้นต่างๆ มาประชุมกันประมาณ 500 คน ในจำนวนนี้มีชาวบัร์สเซีย 141 คน จากออสเตรีย เพียง 2 คน ส่วนพวกที่เหลือมาจากนครรัฐและแคว้นอื่นๆ¹ ที่ประชุมแห่งเพาล์เคียร์เค ทดลองที่จะให้จัดตั้งเป็นรูปแบบสหพันธ์รัฐเยอรมัน เมื่อตอนเดิม แต่ไม่มีการเลือกตั้งผู้แทนของสหพันธ์รัฐในรูปแบบประชาธิบัติ เพื่อจัดตั้งเป็นรัฐบาลชั่วคราวของสหพันธ์รัฐใหม่ การเลือกตั้งครั้งนี้ พากผู้แทนฝ่ายอนรักรัฐนิยมไม่ยอมลงคะแนนเสียง จึงทำให้พวกเสรีนิยมทนการเลือกตั้ง ไฮนริช พ่อน加เกอร์น (Heinrich von Gagern) ได้รับเลือกให้เป็นประธานของรัฐสภา คณะกรรมการรัฐบาลชั่วคราวของสหพันธ์รัฐ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพวกเสรีนิยมจึงประกาศยกเลิก กฤษฎีกาแห่งเมืองคาร์ลbad (Karlsbader Beschlusse) ซึ่งประกาศใช้เมื่อ ค.ศ. 1819 หลังจากนี้แล้ว ที่ประชุมแห่งเพาล์เคียร์เค จึงนัดหมายที่จะทำการเปิดประชุมรัฐสภาของสหพันธ์รัฐเยอรมันอย่างเป็นทางการ โดยจะให้มาประชุมกัน ณ เพาล์เคียร์เค แห่งเมืองพรังค์ฟวร์ทนี้ในวันที่ 18 พฤษภาคม ค.ศ. 1848

¹ ประชุมตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม จนถึงวันที่ 3 เมษายน 1848 Gebhardt III;

Op.cit., p.144.

2. การประชุมที่เพาล์เดียร์เก็ครังที่ 2 – การตั้งอาณาจักรเยอรมัน

วันที่ 18 พฤษภาคม ค.ศ. 1848 เป็นวันเปิดประชุมรัฐสภาของรัฐบาลชั่วคราว แห่งสหพันธ์รัฐเยอรมัน ณ ที่ประชุมเพาล์เดียร์เก็ แห่งเมืองพรังค์ฟวร์ท มีผู้แทนจากนครรัฐและแคว้นต่างๆ ประมาณ 600 คน มาร่วมประชุม ผู้แทนส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการและนักธุรกิจ มีผู้แทนที่มาจากชนชั้นชาวนาเพียง 1 คน และผู้แทนที่มาจากชนชั้นแรงงานอีกไม่ถึงคน² บรรยากาศของที่ประชุมในระยะแรกเริ่มเต็มไปด้วยความสตันรื่นเริง พวากผู้แทนที่มาประชุมในครั้งนี้ ได้เรียกร้องให้ที่ประชุมเปลี่ยนแนวความคิดจากการประชุมในครั้งที่แล้ว ที่จะรวมชนชาติเยอรมันในรูปแบบสหพันธ์รัฐฯ มาเป็นการรวมชนชาติเยอรมันให้เป็นชาติเดียวกัน โดยมีรัฐธรรมนูญฉบับเดียวและมีพระมหากษัตริย์องค์เดียว ให้ทำการปกครองในระบบ君主立宪制 เส้นธง ซึ่งเท่ากับเป็นการจัดตั้งอาณาจักรเยอรมันขึ้นมาใหม่ ในระหว่างที่ยังไม่สามารถสร้างพระมหากษัตริย์มาปกครองอาณาจักรเยอรมันที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ ให้ที่ประชุมสร้างบุคคลที่จะมาทำหน้าที่เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระมหากษัตริย์ไว้ก่อน วันที่ 29 มิถุนายน ค.ศ. 1848 ที่ประชุมได้เลือกเจ้าชาย约瑟夫·约瑟夫·约瑟夫 (Johann) แห่งออสเตรีย ซึ่งเป็นพระอนุชาของพระเจ้าพรานซ์ที่ 2 (Franz II) แห่งออสเตรีย ให้เป็นผู้สำเร็จราชการของอาณาจักรเยอรมัน วันที่ 3 กรกฎาคม ค.ศ. 1848 ที่ประชุมได้ทำการจัดตั้งรัฐบาลของอาณาจักรเยอรมันขึ้น พร้อมกันนี้ก็ได้ส่งผู้แทนของรัฐบาลไปเชิญเจ้าชาย约瑟夫 แห่งออสเตรีย ให้มาดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการ วันที่ 12 กรกฎาคม ค.ศ. 1848 เจ้าชาย约瑟夫แห่งออสเตรีย เสด็จมาถึงเมืองพรังค์ฟวร์ท รัฐบาลของอาณาจักรเยอรมันได้ทำการต้อนรับพระองค์อย่างสมเกียรติ วันที่ 9 สิงหาคม ค.ศ. 1848 ผู้แทนทั้งหมดที่มาประชุม ณ เพาล์เดียร์เก็ แห่งเมืองพรังค์ฟวร์ท ได้ร่วมกันทำการร่างรัฐธรรมนูญของอาณาจักรเยอรมันใน การร่างรัฐธรรมนูญครั้งนี้มีปัญหาต่างๆ มากมาย ปัญหาใหญ่คือว่าจะเลือกพระมหากษัตริย์องค์ใดมาเป็นพระมหากษัตริย์ของอาณาจักรเยอรมัน และรัฐธรรมนูญที่จะร่างขึ้นมานี้ จะใช้บังคับเฉพาะ

²Gebhardt III : Ibid., p. 145.

ชนชาติเยอรมันแท้ๆ เท่านั้นหรือใช้บังคับชนชาติต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของชนชาติเยอรมันด้วย นอกจากนี้แล้วจะนี่ได้เกิดปัญหาใหม่ขึ้นมาอีกดีอีกคือ เกิดกรณีพิพาทระหว่างชนชาติเยอรมันกับประเทศเดนมาร์คเกี่ยวกับเรื่องที่ดินของแคว้นชเลสวิก-荷尔斯泰因 (Schleswig-Holstein)³ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ทำให้รัฐบาลของอาณาจักรเยอรมันไม่สามารถตัดสินใจได้ จึงทำให้มีการเปลี่ยนรัฐบาลซุ่มใหม่หลายครั้งหลายคราว

3. จักรพรรดิแห่งอาณาจักรเยอรมัน

หลังจากที่รัฐบาลของอาณาจักรเยอรมัน ณ เมืองพรังค์ฟวร์ทบรรจบปัญหาต่างๆ จนต้องมีการเลือกตั้งกันใหม่อีกหลายครั้งหลายหน วันที่ 9 มีนาคม ค.ศ. 1849 รัฐสภาแห่งเมืองพรังฟวร์ทลงมติให้ออกกฎหมาย เพื่อใช้บังคับประชาชนที่อยู่ภายใต้การปกครองของชนชาติเยอรมันทั้งหมด วันที่ 27 มีนาคม ค.ศ. 1849 รัฐสภาได้ลงมติด้วยคะแนนเสียงมาก ให้ทำการเลือกพระมหากษัตริย์ขึ้นมาครองอาณาจักรเยอรมันเป็นการถาวรสืบไป ในวันรุ่งขึ้นรัฐสภาได้เสียกพระเจ้า

³ วันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. 1848 พระเจ้าเฟรดิริกซ์ที่ 7 (Friedrich VII) แห่งเดนมาร์ค ประกาศที่จะรวมแคว้นชเลสวิก-荷尔斯泰因 (Schleswig-Holstein) เข้ากับเดนมาร์ค ประชาชนเยอรมันจึงไม่พอใจ เพราะแคว้นชเลสวิก-荷尔斯泰因 เคยเป็นดินแดนของสหพันธรัฐเยอรมันมาก่อน วันที่ 12 เมษายน ค.ศ. 1848 เจ้านครในแคว้นต่างๆ ของสหพันธรัฐเยอรมัน ได้ส่งผู้แทนไบบรัชุมกันที่เมืองคีล (Kiel) พากผู้แทนเหล่านี้ได้ตกลงกันว่าให้เรียกร้องพวกเจ้าเยอรมันทั้งหลายส่งทหารไปรบกับเดนมาร์ค สองครั้งระหว่างเยอรมัน-เดนมาร์ค จึงเกิดขึ้น แต่เนื่องจากการปั่นกลางทางการเมืองจากอังกฤษและรัสเซีย ทำให้ปรัสเซียซึ่งเป็นหัวตั้งตัวในการเรียกร้องให้ชนชาติเยอรมันส่งทหารไปรบกับเดนมาร์ค ต้องยอมทำสัญญาสงบศึกกับเดนมาร์ค ในวันที่ 26 สิงหาคม ค.ศ. 1848 รัฐบาลของอาณาจักรเยอรมัน ณ เมืองพรังฟวร์ท ไม่พอใจและไม่เห็นด้วยกับการเขียนสัญญาสงบศึกครั้งนี้ แต่ก็ไม่สามารถจัดช่วงหรือทักษิห่วงประการใด ทั้งนี้เพราะรัฐบาลของอาณาจักรเยอรมัน ณ เมืองพรังค์ฟวร์ท ไม่มีกองทัพของตนเองเลย

เฟริดริคซ์ วิลเลมที่ 4 (Friedrich Wilhelm IV) แห่งปรัสเซีย เป็นจักรพรรดิแห่งอาณาจักรเยอรมัน พร้อมกันนี้ก็ได้ส่งผู้แทน 32 ท่าน ไปอัญเชิญพระเจ้าเฟริดริคซ์ วิลเลมที่ 4 แห่งปรัสเซีย ให้ทรงรับตำแหน่งจักรพรรดิแห่งอาณาจักรเยอรมัน วันที่ 2 เมษายน ค.ศ. 1849 ผู้แทนของรัฐสภาแห่งเมืองพรังพวร์ท ได้ถวายรัฐธรรมนูญและกฎหมายต่างๆ ที่ร่างขึ้น ณ รัฐสภาแห่งเมืองพรังพวร์ท พร้อมทั้ง ได้เชิญพระเจ้าเฟริดริคซ์ วิลเลมที่ 4 ให้ทรงรับตำแหน่งจักรพรรดิแห่งอาณาจักรเยอรมัน แต่พระองค์ทรงปฏิเสธที่จะรับมงกุฎอันไร้เกียรติที่ประชาชนมอบให้ ผู้แทนทึ่งหมดจึงเดินทางกลับเมืองพรังพวร์ทด้วยความผิดหวัง⁴

4. การสลายตัวของรัฐบาลแห่งอาณาจักรเยอรมัน ณ เมืองพรังพวร์ท

ทางประทีสอสเตรีย เมื่อเพลิกาช ชาร์สเซนแบร์ก (Furst Felix Schwarzenberg) ท่านการรัฐประหารและยึดอำนาจจากการบกครองในวันที่ 27 พฤษภาคม ค.ศ. 1848 แล้วชาร์สเซนแบร์กเบลี่ยนการบกครองจากราชบ้านเสรีนิยมเป็นระบบบริมิตาญาสิทธิราช (พระบรมราชที่ป้องกันอย่างมาก) มีพระเจ้า פרานץ 约瑟夫 เป็นกษัตริย์แห่งประทีสอสเตรียและทรงเป็นจักรพรรดิแห่งจักรวรรดิอสเตรีย-สังการีตัวย เมื่อชาร์สเซนแบร์กทราบท่าทีว่ารัฐบาลของอาณาจักรเยอรมัน ณ เมืองพรังพวร์ทได้ส่งผู้แทนไปอัญเชิญพระเจ้าเฟริดริคซ์ วิลเลมที่ 4 แห่งปรัสเซีย ให้เป็นจักรพรรดิแห่งอาณาจักรเยอรมัน (27 มีนาคม ค.ศ. 1849) ชาร์สเซนแบร์กจึงไม่พอใจเป็นอย่างมาก วันที่ 5 เมษายน ค.ศ. 1849 ชาร์สเซนแบร์กได้ออกคำสั่งให้ผู้แทนเสรีนิยม ชาวอสเตรียที่ร่วมประชุม ณ เมืองพรังพวร์ทเดินทางกลับอสเตรีย และเมื่อผู้แทนของพวกเสรีนิยมชาวอสเตรียหลายคนไม่ยอมกลับตามคำสั่ง ขณะที่พวกผู้แทนชาวอสเตรียกำลังลังเลใจอยู่ พระเจ้าเฟริดริคซ์ วิลเลมที่ 4 แห่งปรัสเซีย ทรงเกรงว่าอาจเกิดกรณีพิพาทกับอสเตรีย พระองค์จึงได้เรียกผู้แทนของปรัสเซียให้เดินทางกลับ พร้อมทั้งผู้握จะ

⁴Mommsen ; Op.cit., pp.317/18. Suchenwirth, Richard

Deutsche Geschichte ; Verlag Georg Döllheimer-Leipzig 1938, p.459.

สังหารีบการจับกุมพากเสรีนิยมที่กำลังประชุมอยู่ ณ เมืองพรังค์ฟวร์ท ฉะนั้นพากผู้แทนของอาณาจักรเยอรมันที่ยังเหลืออยู่ จึงนัดหมายให้ไปประชุมที่เมืองสตุทท์การ์ท (Stuttgart) ในวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 1849 ครั้นถึงวันนั้นรัฐบาลแห่งเมืองสตุทท์การ์ทไม่ยอมให้มีการประชุม พากผู้แทนที่มาในวันนั้นซึ่งส่วนใหญ่เป็นพากหัวรุนแรง จึงเดินทางไปประชุมกันที่เมืองคาร์ลสruhe (Karlsruhe) ขณะที่กำลังประชุมกันอยู่นั้น ทหารของบรัสเซียได้เข้าทำการจับกุม พากผู้แทนเสรีนิยมต่างก็หลบหนีเอาตัวรอด การประชุมของพากเสรีนิยมที่จัดตั้งเป็นรัฐบาลของอาณาจักรเยอรมันจึงสลายตัวโดยบริษัท

5. การรื้อฟื้นอำนาจของพากอนธุรักษ์นิยม

เมื่อการกบฏและความวุ่นวายในแคว้นต่างๆ ของสหพันธรัฐเยอรมันสิ้นสุดลง และรัฐบาลแห่งอาณาจักรเยอรมันของพากเสรีนิยม ณ เมืองพรังค์ฟวร์ทสลายตัวไปแล้ว พากอนธุรักษ์นิยมซึ่งส่วนใหญ่เป็นชนชั้นปักษ์ของ ต่างมีความคิดว่าพากเสรีนิยมเป็นฝ่ายชั้น พวกเจ้าผู้ครองนครและเจ้าผู้ครองแคว้นทั้งหลายจึงรื้อฟื้นอำนาจจากการปกครองในครั้งนี้ หรือในแคว้นที่ตนปกครองขึ้นมาใหม่ สำหรับในแคว้นบรัสเซีย ตั้งแต่ปลายฤดูร้อน ค.ศ. 1848 พระเจ้าเฟรดิริกซ์ วิลเลียมที่ 4 ทรงต้องยอมเสิกสนับสนุนพากเสรีนิยม ทั้งนี้พระเจ้ามีอุปสรรคที่สำคัญ 2 ประการ ประการแรกคือ พระองค์ได้ส่งทหารปรับเปลี่ยนอำนาจการปกครองกับเดนมาร์คตามคำเรียกร้องของพากผู้แทนครรภ์ต่างๆ ที่ประชุม ณ เมืองคีล (Kiel) และตามความขอร้องของผู้แทนเสรีนิยมที่ประชุมกันอยู่ ณ สภาพัฒนาเมืองพรังค์ฟวร์ท แต่ด้วยแรงปีบกันทางด้านการเมืองจากประเทศมหาอำนาจ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส และรัสเซีย บรัสเซียจึงต้องยอมเข้าสัญญาสงบศึกกับเดนมาร์คในวันที่ 26 สิงหาคม ค.ศ. 1848 อุปสรรคอีกประการหนึ่ง นี้ของมาจากแรงปีบคือ จากพากอนธุรักษ์นิยมในดินแดนของปรับเปลี่ยน เอง พากเจ้าของที่ดิน ศาสตราจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดที่นี่ นายนายและข้าราชการได้เรียกร้องให้พระองค์ยกเลิกสภาร่างรัฐธรรมนูญของพากเสรีนิยมในปรับเปลี่ยน เพราะสภานี้ได้ทำการยกเลิกการมีฐานันดรของเจ้านายและชนนาาง ให้ก้าวขึ้นมาจัดการของกษัตริย์ให้เป็นเพียงประมุขของประเทศและยังได้เรียกร้องให้ปรับเปลี่ยนส่งทหารไปช่วยพากกบฏในกรุงเวียนนาอีกด้วย ในระหว่างที่นี้ร่วง

ค.ศ. 1848 พระเจ้าเฟรเดริกซ์ วิลไฮส์ม์ที่ 4 จังหวงบลตรัฐมนตรี เสรีนิยมออกแต่งตั้งรัฐมนตรีที่เป็นพวกรุ้กษ์นิยมขึ้นแทน อดมีเคานท์ บรันเดนแบร์ก (Brandenberg) เป็นอัครมหาเสนาบดีทรงสั่งสอนให้พอกจากเดนมาร์คให้กลับมารักษาความสงบในกรุงเบร์ลิน แล้วทรงประกาศญบลงไว้ร่างรัฐธรรมนูญของพวกเสรีนิยม ในวันที่ 5 ธันวาคม ค.ศ. 1848

6. การตั้งสหภาพเยอรมัน

ถึงแม้พระเจ้าเฟรเดริกซ์ วิลไฮส์ม์ที่ 4 แห่งปรัสเซียได้ทำการบดพากรัฐมนตรี เสรีนิยมออกหมดแล้ว พระองค์ก็ยังดูว่าที่จะรวมชาติเยอรมันทั้งหลายเข้าด้วยกัน จะนี้พระองค์จึงขอร้องเจ้าชายรอยัล แห่งออสเตรียซึ่งเป็นผู้สำเร็จราชการของอาณาจักรเยอรมัน แห่งเมืองพร็องค์ฟุร์ทให้ลาออกจากตำแหน่ง แต่เจ้าชายรอยัลปฏิเสธ อ้างไร้ความสามารถ วันที่ 20 กันยายน ค.ศ. 1849 พระเจ้าเฟรเดริกซ์ วิลไฮส์ม์ที่ 4 แห่งปรัสเซีย ทรงจัดการประชุมที่เมืองเออร์ฟวร์ท (Erfurt) แล้วประกาศจัดตั้งสหภาพเยอรมัน (Deutsche Union) ซึ่งมีปรัสเซียเป็นผู้นำขึ้น การกราบท้าของพระเจ้าเฟรเดริกซ์ วิลไฮส์ม์ที่ 4 แห่งปรัสเซีย ทำความไม่พอใจให้กับออสเตรียเป็นอย่างยิ่ง เพราะออสเตรียเคยเป็นผู้นำของสหพันธ์รัฐเยอรมันมาทุกแห่งและยังต้องการที่จะเป็นผู้นำของชนชาติเยอรมันทั้งหมดตลอดไป วันที่ 28/29 พฤษภาคม ค.ศ. 1850 ออสเตรียได้เขียนพระเจ้าเฟรเดริกซ์ วิลไฮส์ม์ที่ 4 แห่งปรัสเซีย และเจ้าครุอองรัชแด่แคว้นเตาบะ ของเยอรมัน ให้มาประชุมกันที่เมืองโอลเมิทซ์ (Olmeitz) ในการประชุมครั้งนี้พระเจ้าเฟรเดริกซ์ วิลไฮส์ม์ที่ 4 แห่งปรัสเซียได้รับการยกย่องจากพวกเจ้านครรัฐเยอรมันทางใต้ และจากท้าที่ทางการเมืองของรัสเซีย ที่สนับสนุนออสเตรีย ทำให้พระองค์ต้องยอมร่วมมือกับออสเตรียประกาศจัดตั้งสหพันธ์รัฐเยอรมันขึ้นมาใหม่ โดยมีออสเตรียเป็นผู้นำ การประชุมที่เมืองโอลเมิทซ์ นี้เป็นความประทับใจของปรัสเซีย ซึ่งสร้างความเจ็บปวดให้ชาวปรัสเซียที่รักชาติเป็นอย่างมาก⁵

⁵Mommsen ; Op.cit., p.320.

สรุปท้ายบท

ใน ค.ศ. 1848 ได้เกิดการปฏิวัติอ่าาชรุนแรงในดินแดนของชาติเยอรมัน ซึ่งขณะนั้นมีการปกครองในรูปแบบสหพันธ์รัฐ ที่มีอostenstreich เป็นประธานและมีปรัสเซียเป็นรองประธาน สมาร์กของสหพันธ์รัฐเยอรมันประกอบด้วยนครรัฐ 38 รัฐ บางรัฐมีดินแดนกว้างใหญ่และมีอาณาจายทางการเมืองมาก เช่น ออสเตรียซึ่งเป็นศูนย์กลางในนามของจักรวรรดิอostenstreich-ซังการ์ มีดินแดนของตนเองและมีดินแดนที่อยู่ภายใต้การปกครองอีกเป็นจำนวนมาก ในขณะที่รัฐอินน์ ลีก วัต รัฐ บางรัฐมีภาระทางและที่ดินเพียงเล็กน้อย และไม่มีบทบาททางการเมืองใดๆ เลย จะนับอสเตรียซึ่งเป็นรัฐที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิวัติใน ค.ศ. 1848 มาที่สุด คือมีความวุ่นวายเกิดขึ้นในกรุงเวียนนา ซึ่งเป็นเมืองหลวงของอostenstreich 3 ครั้ง นอกจากนี้อostenstreichบังต้องส่งทหารไปทำการบุราบวกปฏิวัติในเมืองต่างๆ ซึ่งประชาชนส่วนมากเป็นชาวต่างชาติที่ต้องการแยกตัวออกจาก การปกครองของอostenstreich อย่างไรก็ตาม เมื่ออostenstreichสามารถรักษาความสงบภายในเมือง หลวงของตนได้แล้ว อostenstreichจึงส่งทหารไปปราบกบฏในเมืองต่างๆ และสามารถให้เมือง ที่นี่เหล่านี้ยังคงอยู่ภายใต้การปกครองของอostenstreich เช่นเดิม

สำหรับความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในรัฐอินน์ ลีก วัต รัฐที่เป็นสมาธิของสหพันธ์รัฐเยอรมันนั้น ไม่มีรูนแรงนัก เนื่องจากรัฐต่างๆ เหล่านี้เป็นรัฐเล็กๆ และประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวเยอรมันแท้ๆ พวกรัฐนี้เป็นพวกรัฐนี้เป็นพวกรัฐที่ต้องการรวมรัฐต่างๆ ของชาวยอรมันให้เป็นประเทศเดียวกัน พวกรัฐนี้เป็นพวกรัฐที่ต้องการรวมรัฐต่างๆ เหล่านี้จึงเรียกร้องให้มีการประชุมเพื่อร่างรัฐธรรมญูสานหารับการรวมตัวกัน เป็นประเทศ รัฐธรรมญูญูนับแรกของชนชาติเยอรมันเริ่มร่างขึ้น ณ โบสถ์ เพาล์ เคิร์ช (Paul Kirche) ในเมืองแฟรงค์ฟูร์ท (Frankfurt) แล้วเชิญพระเจ้า腓力ตริคท์ วิลเยล์มที่ 4 (Friedrich Wilhelm IV) แห่งปรัสเซีย ให้เป็นจักรพรรดิแห่งจักรวรรดิเยอรมัน แต่เมื่อพระเจ้า腓力ตริคท์ วิลเยล์มที่ 4 แห่งปรัสเซีย ทรงปฏิเสธตามแผนจักรพรรดิแห่งเยอรมัน ที่พวกรัฐนี้จัดตั้งขึ้นนั้น พวกรัฐแทนของรัฐต่างๆ ที่ร่วมใจกันมาประชุม ณ เมืองแฟรงค์ฟูร์ท จึงผิดหวังและเริ่มระสarcasmy และเริ่มต้องเผชิญกับแรงบันดาลใจจากการเมืองจากจักรพรรดิแห่งจักรวรรดิ

ขอแสดงรับและซึ้งการชื่นชมที่ได้ปรับบกบขูในบ้านเมืองของตนเอง เรียบเรื่อยแล้วว่า รัฐสภาพแห่งเมืองพังเพิ่งฟื้นฟูรักษาไว้ด้วยตัวเอง เหตุการณ์นี้สร้างความเชื่อขึ้นใจให้กับพวกรู้แทนของสภาพแห่งเมืองพังเพิ่งฟื้นฟูรักษาเป็นอย่างมาก ความผิดหวังนี้คงที่จะเป็นแรงผลักดันให้พวกราชรีบมาร่วมตัวเป็นปีกแห่งชาติใหม่ และก็สามารถรวมได้สำเร็จในสมัยที่อสตรัต บิスマาร์ค เป็นอัครมหาเสนาบดีแห่งปรัสเซีย

หัวข้อตามทบทวน

1. สาเหตุอันที่ทำให้เกิดการปฏิวัติในต้นแคนของชนชาติเยอรมันใน ค.ศ. 1848
2. การปฏิวัติครั้งนี้ แม้วันที่อ่อนครรัชได้ใช้รับผลประโยชน์มากที่สุด
เพราเป็นเหตุให้
3. ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับแรกของชนชาติเยอรมัน ณ รัฐสภาพแห่งเมืองพังเพิ่งฟื้นฟูรักษาที่ได้ปฏิบัติมาต่างๆ อ่อน弱 แต่ก็ไม่ใช่ที่ประกาศออกใช้
4. เหตุใดพวกราชรีบมานั้น จึงรับรัฐธรรมนูญ ที่พระเจ้าเพอร์ศิโนนันที่ 1 จะทรงประทานให้
5. เหตุใดพระเจ้าชาร์ลส์ บิโคลลส์ที่ 1 แห่งธุสเซีย จึงยอมช่วยอสเตรียปราบบกบขูซึ้งการชื่นชมที่ได้ปรับบกบขูในบ้านเมืองของตนเอง เรียบเรื่อยแล้วว่า รัฐสภาพแห่งเมืองพังเพิ่งฟื้นฟูรักษาไว้ด้วยตัวเอง เหตุการณ์นี้สร้างความเชื่อขึ้นใจให้กับพวกรู้แทนของสภาพแห่งเมืองพังเพิ่งฟื้นฟูรักษาเป็นอย่างมาก ความผิดหวังนี้คงที่จะเป็นแรงผลักดันให้พวกราชรีบมาร่วมตัวเป็นปีกแห่งชาติใหม่ และก็สามารถรวมได้สำเร็จในสมัยที่อสตรัต บิISMARCK เป็นอัครมหาเสนาบดีแห่งปรัสเซีย